

גואטמאלה: מונט הושלך לכלבים

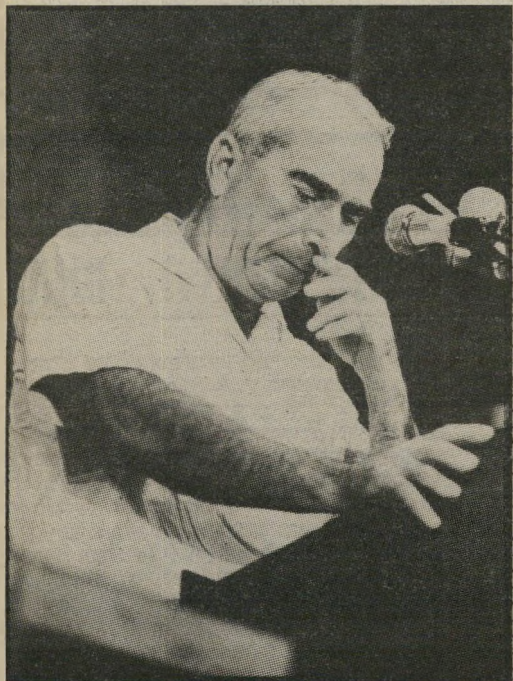
קצת מגוחך שמשל, כמוכירה הסתדרות, אינו יודע, כביכול, שכור וחברות הסתדרותיות אחרות פעילות מזה שנים רבות לא רק בדרום-אפריקה, אלא גם במדינות הפאשיסטיות של מרכז-אמריקה. ביום שבו העלה המערך הצעה לסדר היום של הכנסת לרונן ביחסי צ'ילה-ישראל, הופיעה במדור זה ידיעה שבנק המועלים פתח סניף חדש בסנטיאגו, בירת צ'ילה, וזירה למעשי דיכוי חרשים של המרצח אוגוסטו פינוש, השליט במדינה אומללה זו מאז רצח הנשיא החוקי סאלברור איינרה לפני עשר שנים.

פוליסת-ביטחון? המסקנה מהתכתבות משל-דרווליו, ומשתיתו של הי"ר החדש, היא ברורה. כל האשמות נגד חברת העובדים בנושא זה הן נכונות ומבוססות. אין לנו כל צל של ספק שירוחם משל יודע היטב שפעילות כזאת קיימת, ויש להניח שהוא מעורב גם בפירטייה-פרטים. מכאן ניתן להסיק: ● יתכן שמכתבו של משל לדרווליו היה מתואם מראש עם י"ר חברת העובדים, כדי לתת למשל כיסוי באירגון העובדים מהמדינות החופשיות, שבו משמש משל כסגן-נשיא. משל עצמו גורס במכתבו, שכל שיתוף-פעולה עם הגזענים מדרום-אפריקה מהווה הפרה חמורה של החלטות האירגון. יודע לנו ממקור ראשון, שהשוודים, למשל, שואפים מזה זמן רב להדיח את ההסתדרות מהאירגון הבינלאומי, בשל קשרים מהסוג הזה. משל מבקש מעין פוליסת-ביטחון.

● מנגד, יכול להיות שמכתבו של משל בא לדרווליו כהפתעה, ועורר את חמתו. הוא הפך את י"ר חברת העובדים לקורבן המדיניות, שגם משל עצמו שותף לה. כך או אחרת, אין ספק שהנושא הזה מביך מאוד את ראשי ההסתדרות, ויבוא לו המשך מתועד ומגוון בעולם קטן.

רפול: הדגם - דרום-אפריקה

מי שטען כי רב-אלוף (מיל') רפאל איתן אינו אלא איכר פרימיטיבי, כנראה טעה. רפול הוכיח לאחרונה שיש לו חוש פוליטי מפותח מאוד. התבטאויותיו בנוסח גזעני מובהק היקנו לו פופולאריות עצומה כציבור, בעיקר באגף הימני של ההתיישבות העובדת, ובקרב צעירי חירות, המהווים כיום קבוצה פאשיסטית מובהקת, כהתאם לכל ההגדרות המקובלות על מרעני המדינה. השבוע זכה רפול בתשרי-שירות בצהרון ידיעות-אחרונות, שנכתב על-ידי שופרו של מנחם בגין בעיתון, שלמה נקדימון. אין ספק שנקדימון, יועצו לשעבר של בגין בנושאי-תיקשורת, ביקש להאדיר את שמו של רפול, כדי לחסום את אריאל שרון. בין יתר הפנינים מפיו של רפול, זכינו להצגה מפורשת מפיו של הרמטכ"ל לשעבר, שהוא רואה בלבנים של דרום-אפריקה ובמישטרם המדיני דגם ראוי לחיקוי בישראל. הוא אפילו לקח על

רמטכ"ל לשעבר איתן מגזקים ועד אפרטחידי

עצמו תפקיד של היסטוריון וקבע, שהלבנים היו בדרום-אפריקה לפני השחורים. **גזענות מסודרת.** בזה הושלם המעגל. מי שסבר שהביטוי „גזקים“ כלפי הפלסטינים לא היה אלא התפרצות ריגשית, המבטאת את יחסו של רפול לערבים — טעה. רפול של היום דוגל בהשקפה גזענית מסודרת ומבוססת, ויש לו גם דגם ברור להחלתה. הרמטכ"ל הכי „חינוכי“ שהיה לצה"ל, התשובה הבגינית לאיום השרונני, מדבר בגלוי על ישראל כמדינת אפרטהייד — וכך מבטא את חידוד התהליך שעבר על הימין הישראלי עד תום.

בתוך הערים הגדולות. עם זאת, המשיך לעודד את פעילותו באיוורים הכפריים, שם בוצעו, כאמור, מעשי-טבח המוניים באינדיאנים. ההבטחות לרפורמות קרקעיות מרחיקות-לכת לא בוצעו, והמילחמה עוד הגבירה את הרעב הכבד, השורר בקרב האינדיאנים.

אזרחי גוואטמאלה אינם תולים תיקויות כלשהן בשליט החדש, שכבר הושבע כנשיא על-ידי נשיא בית-הדין העליון בגוואטמאלה.

ויקטורס ידוע כאיש נוקשה ביותר, מרצח מיקצועי סר-מצפון. אין לו שום תסביכים דתיים בנוסח מונט, והנשיא רונאלד רגן והיועץ קסינג'ר רואים בו, אולי בצדק מבחינתם, את האיש הנכון במקום הנכון.

רוזוליו: שתיקה כהודאה

עד כה נמנע י"ר חברת העובדים, דני רוזוליו, מלענות על האשמות במדור זה בדבר מעורבות גדולה ומקיפה של מוסדות כלכליים של ההסתדרות בדרום-אפריקה הגזענית. מזכ"ל

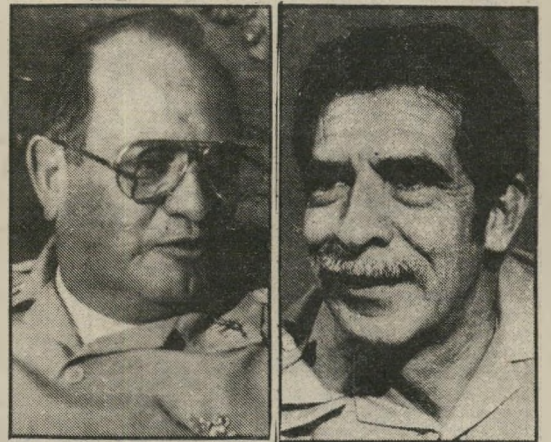
י"ר חברת העובדים רוזוליו האשמות נכונות ומבוססות

ההסתדרות, ירוחם משל, נקט בצעד הסרת-קדים, כשררש מרוזוליו לענות להעולם הזה. זו סנסציה עיתונאית אמיתית, שלא צוטטה בעיתונות רק מתוך קטנוניות.

הגנרל שלט בגוואטמאלה מאז נובמבר 1982, אפרין ריוס מונט, הודח כעצה אחת עם וושינגטון. מומחי סיא-איי סכרו, שפעילותו של מונט בכת אוונגליה קנאית שמרכזה בקאליפורניה, אינה עולה בקנה אחת עם המטלות שלו כנשיא בחסות אמריקאית. גוואטמאלה, הנמצאת בין אליסאלברור ובין שדות-הנפט של דרום-מכסיקו, נחשבת כושינגטון כבסיס אסטרטגי חשוב במרכז-אמריקה. מונט שחט אומנם עשרות אלפי אכרים אינדיאנים, כחלק ממסע-הצלב שלו נגד „מארכסיזם לניניזם“, אבל נטיתו לאינדוידואליזם קיצוני, העובדה שחלל לשתף את קציניו בהחלטות חשובות, וקירובם של פעילים בכת הדתית שלו למעגל היועצים הנשיאותי — כל אלה חרצו את דינו. שר-ההגנה שלו, הגנרל אוסקאר מואיס ויקטורס, הדיח אותו, במחיר זול יחסית להפיכות מרכז-אמריקאית: רק חמישה חיילים, מנאמניו של הנשיא, נפלו על מישמרתם.

ישראלים בסוד הקשר. להפיכה קדמה נסיעה של שר-ההגנה השליט החדש, ויקטורס, להונדוראס. יום אחר לפני שנקט בפעולה האלימה נגד נשיאו, נסע ויקטורס להונדוראס, לקיים התייעצות עם מומחים צבאיים אמריקאים, ועם עמיתו באל-סאלברור ובהונדוראס. אינטרנשיונל הרלד טריביון מדווח, שעם אנשי-סודו של ויקטורס נימנו גם הרמטכ"ל של הונדוראס, גוסטאבו אלווארס מארטיני, ושר-ההגנה של אל-סאלברור, רוצח המונים ידוע במרכז-אמריקה, אוגניו ויראס קאזאנובה.

האמריקאים שהשתתפו בישיבה הגיעו מפאנמה, שהיא מרכז חשוב לפעילות מודיעינית וצבאית אמריקאית במרכז-אמריקה. ממשלת ניקראגואה טוענת, שגם נציגים ישראלים שותפו בהתייעצות. גירסה זו חוזקה על-ידי ניו-סטייטסמן. שתאר השבוע באורח מפורט את הפעילות הישראלית בוושינגטון בנושא אמריקה המרכזית.

מורדח מונט ישראלים לדבר עבירה מרדח ויקטורס

במנאגואה טוענים, שהונדוראס וגוואטמאלה מוצפים ממש במומחים ישראלים, ההופכים יותר ויותר גורם פעיל לצד הימין המרכזי אמריקאי באל-סאלברור, הונדוראס, ניקראגואה וכמובן גם גוואטמאלה. השליח האמריקאי ללבנון, רוברט מקפרליין, וכן יועצים בכירים בוועדה החדשה של הנרי קיסינג'ר לנושאי אמריקה המרכזית, תוארו כאנשי הקשר עם ישראל בתחום זה. יש להניח, לכן, שיש בסיס לטענת ניקראגואה ששגריר ישראל בגוואטמאלה, משה דיין, ואולי אף ישראלים אחרים, היו שותפים לסוד ההפיכה באורח פעיל ביותר.

הגנרל המודח מונט הבטיח לאורחיו בחירות דמוקרטיות ביולי 1984, וכינון ממשלה חוקתית עד ספטמבר באותה שנה. הוא גם ניסה לטוהר את המנגנון שלו מ-50 אנשי צבא מושחתים במיוחד, ולרסן במידה מסוימת את פעילותן של כיתות-המוות

בריטניה: המנהלת אהבה את אלווים

הקטן, אך הנאמן, הממשיך לקנות את היומון בכל בוקר. **מיתרת משוואות.** השבוע מספר דיילי מייל על מנהלת מוסד סגור לילדים קשיחים, אשה צעירה בשם פאם ג'פס, שנהגה להקרין לילדים סטירטוועה אלימים בווידיאו. כל הסרטים נאסרו להקרנה לפני ילדים מתחת לגיל 18, וכללו קטעי רצח בהתיקה, ואפילו במשור, וגם פעילות מינית מפורשת ומגוונת. בסך הכל שמרה הגברת ג'פס על מסורת אנגלית עתיקה. האנגלים תמיד אהבו תיאורים סגוניים של מיתות משונות, אלא שהקצף יצא לא כליכר על האלימות, אלא על סצינות-הזמן.

כתב היומון טרח לנסוע עד איקספורד וביקר את פאם ג'פס, המושעת כיום ממישרתה, כנייה הפרטי. הוא דיווח לקוראים, בנימת זעזוע בולטת, שביתה של המנהלת מוצף ממש בתמונות של הזמר האמריקאי המנוח אלווים פרסלי. ג'פס „הודתה“ שהיא מעריצה מושבעת של אלווים, עובדה שלא תסייע לה רבות בחקירה הרישמית של המועצה המקומית באוקספורד.

היומון הסופר שמרני דיילי מייל מבטא כדרך כלל את רעתן של הבתולות הוקנות האנגליות, ציבור גדול ורב עוצמה, המסרב להשלים עם העידן המתירני.

כ-20 השנים האחרונות ירדה מאוד תפוצתו של העיתון האלמנות ממילחמת העולם הראשונה מתות בהדרגה, ועימן גם הרווקות הוקנות מהעידן הוויקטוריאני. היורשות שלהן מהמעמד הבינוני התחתון כבר קוראות את סאן. ונהגות ממידה צנועה וקצובה של גירוי מיני, בריכר עם התוכחות מהסוג הפורטנאי. דיילי מייל אינו מעז לחקות את מתחרי, ולשבץ בתמונת עירום מתונה. מהסוג הפורנוגרפי „הר“, בעמוד ג'. העורכים השלימו עם גודלם, ומזכירים בהתנהגותם את עורכי עיתוני היידיש. הם ימישכו בשלהם עד הרגע האחרון.

אין לדיילי מייל שום ברירה, אלא לנבור בגלי-האשפה של המקומיים האנגליים, ולחפש סיפורים שהערך העיתונאי שלהם מפותקפך ביותר. אבל יש בהם כויר לזעזע את הציבור